

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 6

2017

listopad - prosinec

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

Jak jsme volili v Děpoltovicích ve dnech 20. a 21.10.2017

Volební účast v naší obci byla 66,14 %, která byla o 14,03 % vyšší než byla volební účast v celém Karlovarském kraji.

A jak jsme volili?

1. Občanská demokratická strana	11,85 %
2. Řád národa – Vlastenecká unie	0,47 %
4. Česká strana sociálně demokratická	3,79 %
7. STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	5,69 %
8. Komunistická strana Čech a Moravy	7,11 %
9. Strana zelených	0,95 %
10. ROZUMNÍ-stop migraci, diktát EU	1,42 %
12. Strana svobodných občanů	1,42 %
15. Česká pirátská strana	15,64 %
20. TOP 09	1,42 %
21. ANO 2011	41,23 %
24. Křesť. dem. unie-Čs. strana lidová	0,47 %
26. REALISTÉ	0,47 %
29. Svob. a př. Demokracie – Tomio Okamura	7,11 %

Zvolení poslanci za Karlovarský kraj

Mgr. Jana Vildumetzová, hejtmanka Karlovarského kraje (ANO), Ing. Dan Ťok, ministr dopravy ČR (ANO), MUDr. Věra Procházková, lékařka (ANO), Ing. Petr Třešňák, starosta Mariánských lázní (Česká pirátská strana), Karla Maříková, zdravotní sestra (SPD)

Silnice u Hroznětína a Děpoltovic čeká oprava

Desítky milionů korun investuje příští rok Karlovarský kraj do oprav silnic mezi Hroznětínem a Děpoltovicemi. Použít na to chce i evropské dotace z takzvaného Integrovaného regionálního operačního programu. Jejich špatný stav silně kontrastuje s novým obchvatem Hroznětína, který kraj dokončil před pár lety.

„V roce 2018 půjde o částku okolo 40 milionů s tím, že v letošním roce už se nějaké investice uskutečnily, další teprve přijdou. Celková suma týkající se silnic v okolí Hroznětína, Odeře či Fojtova činí přibližně 70 milionů korun,“ uvedl hejtmancin náměstek pro dopravu Martin Hurajčík s tím, že na všechny projekty lze získat dotace. Kraj se letos pustil do první části, kterou je průtah Fojtova a jeho spojnice s Děpoltovicemi. Průtah Odeře bude stát podle předpokladů 15 milionů, průtah Děpoltovicemi 13 milionů a úsek mezi Odeří a Hroznětínem 13 milionů.

(MF dnes ze dne 20.10.2017)

Karlovarský kraj nabízí Senior Pasy

Karlovarský kraj začíná nabízet Senior Pasy, které umožní lidem využívat a čerpat zvýhodněné ceny za služby nebo zboží na území regionu i v dalších částech ČR. Senior pasy mají podobu plastové karty nepřenosné na jinou osobu a kraj je na základě registrace vydá zdarma všem lidem ve věku od 55 let. Výrobu a distribuci karet financuje Karlovarský kraj s příspěvkem z MPSV ČR.

Nabízené slevy prostřednictvím Senior Pasů se pohybují v rozmezí 5-50 procent a jsou zaměřeny na zdravotnictví, lázeňství, wellness, cestování, stravování, ubytování, vzdělávání, vstupy do muzeí, galerií i spotřební nákupy. Nyní je v něm zapojeno více než 250 tisíc seniorů a 2 408 poskytovatelů. Více informací na www.seniropasy.cz.

Halloweenská párty

V pátek 27.10.2017 se v naší obci konala halloweenská párty spojená s dlabáním a zdobením dýní. Plni očekávání jsme s našimi nejmenšími vstupovali do krásně vyzdobeného sálu ve Společenském domě Děpoltovice. Na stolech již na nás čekaly obrovské dýně, které se během chvilky začaly měnit na strašidla. Bylo krásné dívat se na spolupráci nadšených dětí i dospělých (nejen maminek, ale také tatínků) při jejich tvorbě a také radost s dobře vykonané práce. Výsledek předčil očekávání a sál se zaplnil z našeho pohledu nádhernými, rozmanitě zdobenými dýněmi, které najednou jakoby ožily a naplnily celý sál.

Ten, kdo zdárně dokončil dílo, mohl si ještě vyrobit strašidýlko, nebo jinou nadpozemskou bytost, zhotovit masku nebo vymalovat omalovánky.

Anebo mohl jen tak pozorovat „cvrkoť“ na sále a pochutnávat si na dobrotách, které některé maminky a babičky doma napekly.

Z mého pohledu se domnívám, že celá akce byla velmi zdařilá. Sama dobře vím, jak náročné je něco takového nejenom vymyslet, ale také zorganizovat a materiálně zajistit. Chtěla bych proto těm, kteří se na uspořádání párty podíleli jménem svým i ostatních přítomných moc poděkovat s přáním, aby takových pěkných akcí bylo co nejvíce.

Spokojená maminka

Halloween

Přelom října a listopadu je ve znamení Halloweenu a dušiček. Halloween nemá v Česku takovou tradici jako v anglicky mluvících zemích.

Halloween má kořeny v prastaré tradici Keltů, kteří se takto loučili s létem. Podle legendy lidé v dávných dobách věřili, že v noci z 31. října na 1. listopad se domů vracejí duše zemřelých a vyhledávají pomoc příbuzných, aby jim pomohli překročit onu hranici do země mrtvých, kde vládl bůh mrtvých Anwynn. Aby duchové viděli na cestu, lidé jim svítili svítilnami z vydlabaných řep. Převlékali se do starých hadrů a malovali si obličej, aby byli ochráněni před zlými duchy. Dnes se místo řepy používají dýně, neboť jich roste víc.

Veřejné knihovny v nově vzniklé Československé republice

Oblast kultury byla v našich moderních dějinách úzce spjata s oblastí školství a vzdělávání, čímž český stát navazoval na tradici z doby rakouské monarchie. Existenci knihoven v zemích tehdejšího Rakouska – Uherska, tedy v období od června 1867 do konce října 1918, lze v historických pramenech zaznamenat spíše především tam, kde k tomu byly vytvořené základní předpoklady, tj., že se jednalo o větší města, v nichž mimo jiné např. sídlily školy, farní úřady apod. V menších sídlech byl většinou impulsem pro vznik knihovny postupně se rozvíjející spolkový život. Vznikaly např. čtenářské spolky, různá další zájmová sdružení, koncem 19. století začalo sílit i dělnické hnutí a byly zakládány postupně i strany politické. Pokud někde existovaly knihovny, tak se jednalo ve většině případů o knihovny soukromé a nebo spolkové. Veřejné knihovny začaly na území nově vzniklé Československé republiky vznikat až na základě zákona č. 430/1919 Sb., o veřejných knihovnách obecních. Knihovny vznikaly pravděpodobně tak, že několik málo knih do ní věnovaly místní spolky, případně strany v obci existující a po jejich vzniku byl knižní fond doplňován z výnosů jejich činnosti, jak dokládá zápis z Pamětní knihy jedné obce v roce 1931:

„V obci působí též čtyřčlenná osvětová komise, jejíž činnost v první řadě dlužno ocenit ze strany čtenářů, kterýmž jest o čtení zábavných knih náležitě postaráno. Knihovník,

který má na starosti půjčování, každému čtenáři předloží seznam všech knih, z něhož si může každý podle vkusu vybrati. Čtenář pak odevzdá od vypůjčené jedné knihy 20 haléřů knihovníku, který má na starosti pokladnu a do které též často ochotníci pořádající divadlo čistý výnos odevzdají, přispívající takto obnosem na zakoupení zase knih nových. Knihovna tato je v hostinci.“

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Sběr odpadů v obci Děpoltovice za 3.čtvrtletí roku 2017 v číslech

Komunální odpad svezžený z popelnic	21,82 t
Komunální odpad svezžený z kontejnerů	53,66 t
Celkem	75,48 t
Separovaný odpad	
- papír	2,969 t
- sklo	0,000 t
- plasty	2,457 t
- nápojový karton	0,088 t
- kovové obaly	0,014 t
- bioodpad	7,800 t
Celkem	13,328 t

Máme problém

Aktuální zpráva o pokračujícím poklesu výkupních cen plastů je informací, kvůli které bychom asi měli panikařit. Vypovídá o tom, že se plastů produkuje výrazně víc, než se jich recykluje. Tím pádem přibývá plastového odpadu, který zamořuje přírodu. Nedávno jsme se dověděli, že s rybami ze znečištěných oceánů konzumujeme mikroplasty, kterými už je znehodnocena i mořská sůl. Mikroplasty je ale kontaminovaná i pitná voda, kterou si z kohoutku napustíme do sklenice. Kruh se uzavřel, člověk se z původce ekologické katastrofy stává také její obětí. Pouze to ještě nevidí volným okem.

Co vidíme i bez mikroskopu, jsou plastové obaly, kterých je plná každá domácnost. Nákup nelze pořídit bez nich. Překážejí, obtěžují. Všechna ta umělá hmota, která ještě nedávno připadala člověku jako výborný nápad, začíná působit podezřele. Je trestuhodně levná, hrozivě nezničitelná, sebevražedně všudypřítomná.

Plast se ze symbolu pokroku v historicky krátké době stal symbolem úpadku. S dobou plastovou se pojí všeobecné plýtvání, povrchnost, ale také pokleslý vkus. Plasty člověku přerostly přes hlavu. Zdá se, že jsme minuli bod, od kterého již není návratu. Přírodu už člověk od plastů nevyčistí a tím pádem se sám stane plastem či biologickým obalem na mikroplasty. Máme problém. Ledaže se výkupní ceny zvýší a vědci za domácí úkol učiní objev, že mikroplasty jsou zdravé.

(Den Ivana Hoffmana v Karlovarském deníku)

STRÁNKY HASIČŮ

Hasiči z Děpoltovic zasahovali

V neděli 29.10.2017 v odpoledních hodinách asistovali hasiči při likvidaci padlého stromu přes komunikaci směrem na Lužec.

Desatero správného topiče

Správně topit je věda. Doslova. Kotle, komíny a kouř, který z nich vychází, zkoumá Výzkumné energetické centrum Vysoké školy báňské v Ostravě. Vědci z týmu Jiřího Horáka, přezdívaného podle jeho záliby Smokeman sestavili na základě tisícovek spalovacích zkoušek s nejrůznějšími typy kotlů, kamen a paliv tato doporučení:

1. **Nebud' lhostejný k sobě ani okolí** – má svoboda končí tam, kde začíná svoboda někoho druhého. Kouř nerespektuje hranice pozemků a bezohledný „čmoudil“ dokáže výrazně zhoršit kvalitu vzduchu v širokém okolí.
2. **Suš dřevu nejméně jeden až dva roky** – obsah vody v čerstvě pokáceném dřevě může být kolem 50 %. Pokud přiložíme do kamen kilogram dřeva, dáme tak do ohniště půl kilogramu dřevní hmoty a půl litru vody. Pokud necháme dřevu sušit, za rok až dva klesne obsah vody pod 20 %.
3. **Nespaluj odpadky** – prachem zamožují ovzduší až stokrát víc než dřevu. Při jejich spalování zamožují ovzduší škodlivé látky včetně karcinogenních. Kvalitně se odpadky dají spálit pouze ve spalovnách, kde jsou spaliny následně dostatečně vyčištěny.
4. **Nastav regulační klapky tak, aby vzduch mohl k palivu** - oheň nedus. Potřebuje vzduch. Nejhorší je kotel naložit a zavřít přívody spalovacího vzduchu. Sice vydrží, ale účinnost spalování je malá a znečištění velké.
5. **Přikládej častěji menší dávku paliva než jednu velkou za dlouhý čas** – toto pravidlo neplatí pro automaty a zplyňovací kotle. U prohořovacího kotle je celá dávka paliva pro několik hodin přiložena najednou. U automatického kotle je palivo do spalovací komory dopravováno postupně.
6. **Pravidelně čistí kotel a na výměníku včetně chovají jako izolace a brání nekvalitním spalování** **komín** – saze a popílek usazený zkondenzovaných dehtů se předávání tepla topné vodě. Při hrozí zanášení komínu a blokáce spalinových cest. Komín potom netáhne a spaliny se částečně uvolňují do místnosti.
7. **Používej moderní kotel či kamna** – obecným cílem by mělo být snížení produkce znečišťujících látek na přijatelnou úroveň. Účinnost starých spalovacích zařízení je asi 40 až 65 %. U moderních zařízení je to přitom zhruba 80 až 90 %.
8. **Udržuj teplotu spalin za kotlem mezi 150 až 250⁰ C** – je-li teplota spalin vyšší, zbytečně vypouštíte teplo komínem. Byla-li by však příliš nízká, hrozí kondenzace vodní páry a dehtů, což snižuje životnost komínu a spalovacího zařízení. Nejlepší je volit kompromis.
9. **Nevyhazuj teplo oknem, nepřetápěj a top jen tam, kde potřebuješ** - zvažte, kde potřebujete jak topit, a optimalizujte spotřebu tepla. Snížení teploty v místnostech o 1⁰ C ušetří přibližně 6 % ročních nákladů na vytápění.
10. **Top tak, jak chceš, aby topil tvůj soused.**

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

Okresní přebor mužů A1A 2017/2018 podzim

4. kolo TJ Baník Pila – TJ Děpoltovice 7:3

Branky: Václav Belbl, Daniel Hertl, vlastní

Rozhodčí: Daniel Jaroš – Martin Jakubík, Marian Varga, ŽK 2:1, 50 diváků

5. kolo TJ Děpolovice – TJ Čechie Dalovice 0:6

Rozhodčí: Jan Granec – Daniel Jaroš, Matěj Dvořák, ŽK 1:0, 40 diváků

13. kolo TJ Děpolovice – TJ Jiskra Březová 2:2

Branky: Václav Belbl, Tomáš Košťál

Rozhodčí: Daniel Jaroš, ŽK 0:2, 45 diváků

6. kolo SK Toužim B – TJ Děpolovice 7:0

Rozhodčí: Daniel Jaroš, ŽK 1:1, ČK 0:1, 20 diváků

8. kolo TJ Sokol Pernink – TJ Děpolovice 0:5

Branky: Vilém Hoger, Tomáš Košťál 3, Pavel Bičaník

Rozhodčí: Daniel Jaroš, ŽK 0:2, 50 diváků

9. kolo TJ Děpolovice – SK Kyselka 4:2

Branky: Marcel Verebely, Pavel Bičaník 2, Milan Skoupý

Rozhodčí: Jan Sakač, ŽK 2:2, 55 diváků

10.kolo TJ Vojkovice – TJ Děpolovice

Pro nepřízeň počasí odloženo na 1.5.2018

11.kolo TJ Děpolovice – SK Božíčany 1:1

Branka: Pavel Janiss

Rozhodčí: Rudolf Kozák, ŽK 0:1, 50 diváků

12.kolo TJ Děpolovice – TJ Slavoj Bečov n.T. 4:0

Branky: Tomáš Košťál 2, Milan Skoupý, Václav Belbl

Rozhodčí: Jan Granec – Jan Sakač, Jiří Zázvorka, ŽK 1:2, 20 diváků

Tabulka

								P+	P-
1.	TJ Baník Pila	12	12	0	0	57:12	36		
2.	TJ Čechie Dalovice	14	9	3	2	63:20	30		
3.	TJ Vojkovice	13	9	2	2	43:20	29		
4.	SK Toužim B	13	9	0	4	40:21	27		
5.	KSNP Sedlec	14	8	2	4	46:21	26		
6.	TJ Jiskra Březová	14	7	3	4	44:27	24		
7.	TJ Děpolovice	13	7	2	4	29:28	23		
8.	FK Ajax Kolová	13	6	2	5	36:34	20		
9.	SK Božíčany	14	4	4	6	33:40	16		
10.	FK Verušičky	14	3	3	8	29:38	12		
11.	SK Kyselka	13	3	3	7	21:39	12		
12.	FC Nové Hamry	14	3	1	10	21:49	10		
13.	FK Nejdek B	13	3	0	10	31:56	9		
14.	TJ Sokol Pernink	12	2	3	7	19:57	9		
15.	TJ Slavoj Bečov n.T.	14	1	0	13	24:74	3		

III.třída A2A 2017/2018 podzim

4. kolo TJ Budoucnost Otročín – TJ Děpolovice B 3:1

Branka: Marek Lukeš

Rozhodčí: Daniel Jaroš, 30 diváků

5. kolo TJ Děpolovice B – TJ Sokol Útvina 1:7

Branka: Tomáš Hudák

Rozhodčí: Jiří Zázvorka, ŽK 1:2, 40 diváků

6. kolo TJ Sokol Hájek – TJ Děpolovice B 4:0

Rozhodčí: Jan Sakač, ŽK 2:3, ČK 0:1, 35 diváků

7.kolo TJ Děpolovice B – TJ Stružná 6:5

Branky: Tomáš Hudák 3, Václav Belbl, Tomáš Košťál, Martin Wendler

Rozhodčí: Rudolf Kozák, 25 diváků

8. kolo TJ Ajax Kolová B – TJ Děpolovice B 2:4

Branky: Václav Belbl, Pavel Bičaník 3

Rozhodčí: Jiří Zázvorka, ŽK 1:1, 40 diváků

9. kolo TJ Děpolovice B – TJ Slávia Krásné Údolí 4:0

Branky: Václav Belbl, Jakub Šejna, Stanislav Bernátek, Martin Wendler

Rozhodčí: Rudolf Kozák, 30 diváků

10.kolo TJ Potůčky – TJ Děpolovice B 5:4

Branky: Tomáš Hudák 2, Stanislav Bernátek 2

Rozhodčí: Petr Vaněček, ŽK 1:1, 14 diváků

11.kolo TJ Děpolovice B – TJ RZ Abertamy 6:0

Branky: Václav Belbl 3, Martin Wendler 2, Jan Bolotnikov

Rozhodčí Miloslav Polívka, ŽK 1:0, 21 diváků

Tabulka

								P+	P-
1.	TJ Počerny	13	12	0	1	55:20	36		
2.	TJ Sokol Sadov	12	10	0	2	58:25	30		
3.	TJ Sokol Útvina	13	10	0	3	42:21	30		
4.	TJ Potůčky	13	9	0	4	47:40	26	1	
5.	Sokol Žlutice B	13	8	0	5	40:31	24		
6.	TJ Děpolovice B	13	7	0	6	41:41	21		
7.	TJ RZ Abertamy	13	6	0	7	29:29	19		1
8.	TJ Sokol Hájek	13	5	0	8	26:36	16		1
9.	TJ Olympie Hroznětín B	13	5	0	8	31:44	16		1
10.	SC Stanovice	12	5	0	7	43:37	15		
11.	TJ Ajax Kolová B	13	4	0	9	35:45	13		1
12.	TJ Budoucnost Otročín	13	5	0	8	17:36	13	2	
13.	TJ Slavia Krásné Údolí	12	2	0	10	19:46	5	1	
14.	TJ Stružná	12	1	0	11	23:55	3		

Hospodářské podniky v Děpoltovicích ve vzpomínkách rodáků

Jedním z nejstarších podniků v Děpoltovicích byl pravděpodobně pivovar, který se rozvinul původně z několika „kýblů“ piva k pozoruhodné kapacitě středního pivovaru. Nejvyšší rozmach pivovaru byl asi v roce 1913 s výrobou 56 000 hl. Po přelomu století měl pivovar také vlastní sladovnu. Sládci, bednáři, strojníci a pomocné síly čítali v té době 40 osob.

V roce 1915 byla výroba v pivovaru zastavena a ještě během 1. světové války se začalo s likvidací zařízení a jeho odvozem do Rybář a do Ostrova, které společně s Děpoltovicemi patřily firmě Anton Weber a synové. Pivovar v Děpoltovicích se po ukončení války znovu neobnovil a komplex objektů se postupně boural. Likvidaci dokončil další vlastník zbytku pivovaru Oskar Moser. Ten vytloukl peníze i z prodeje posledních stavebních kamenů. Ztrátou pivovaru obec ztratila svou tehdejší tvář.

Hospody v obci

Hospoda „Skalní sklep“, později „Pyšná skála“ s řeznictvím byla v domě **č.p.6** až do roku 1926. Poté dům sloužil jenom jako hospoda, ve které se střídali pachtýři. Oskar Moser nakonec prodal dům pivovaru v Doubí. V roce 1913 až 1916 zde provozovala správa statku a pivovar vlastní podnikový konsum.

Hospoda „K velké lípě“, také s řeznictvím sídlila v domě **č.p.86** a byla vedena až do vysídlení tamních obyvatel. Další hospoda „Modrá hvězda“ rovněž s řeznictvím sloužila hostům v selském hrázdném domě **č.p.26**.

V domě **č.p.71** byla hospoda bylo pouze několik let, ale v provozu až do vysídlení kulturních akcí v obci sloužila tanečními sály v domě **č.p.37**. vysídlení tamních obyvatel. Hofmann“ byla v domě pouze pekárna a cukrárna a do vysídlení. Před rokem s čistým střížním zbožím a koupaliště v domě **č.p.104** století bylo uvedeno do Tento podnik byl při pěkném dolem“. Pro obec a různé obchodníky také zdrojem starostí – špatně a pozdě platil za dodávky zboží.

„U řezníka“, řeznictví zde však jako pohostinství byla obyvatel. Pro pořádání větších hospoda „K jabloni“ s velkými Byla v provozu rovněž do Kavárna a penzion „Kaffé **č.p.23**. Předtím v něm byla později jenom pohostinství až 1914 zde byl také obchod konfekcí. S otevřením uprostřed 20-tých let minulého provozu další pohostinství. slunečním počasí „zlatým

O provozování výčepu se pokusil majitel domu **č.p.14** ve 20-tých letech minulého století. Chyběla mu ale příslušná znalost a podnik opět uzavřel. Jinak zde byl obchod s potravinami a dalším potřebným zbožím.

Živnosti v obci

V domě **č.p.49** zřídil jeho majitel ve 20-tých letech minulého století řeznictví. Dříve zde byl také obchod s potravinami a přechodně rovněž holič. Jedním z nejstarších obchodů byl v domě **č.p.48**. Prodávaly se tady potraviny, stávkové zboží, školní potřeby, bylo tu železářství a prodával se zde i alkohol. Byl v provozu až do vysídlení. Další podobný obchod se nacházel v **č.p. 25**. V 19.století zde bylo pekařství. V domě **č.p. 8** se nacházel obchod se smíšeným zbožím a s výčepem pálenky. V roce 1912 byl obchod uzavřen. V roce 1917 zde byla zřízena filiálka konsumu (není zmíněno kterého), která byla v roce 1928 přeložena do domu **č.p. 107**. V roce 1938 byl konsum zrušen. V domě **č.p. 50** byl před rokem 1914 obchod se smíšeným zbožím se zaměřením na hliněné zboží a bokem byl provozován prodej koní a krmiva až do vysídlení obyvatel. Obchod s potravinami byl v domě **č.p.30** otevřen ve 20-tých letech minulého století po zrušení truhlářství. Bokem zde majitel vedl plnírnu lahvového piva.

Malý obchod byl také v domě **č.p.60**, který byl po roce 1900 zrušen. Poté zde bylo provozováno bednářství. Stejný osud postihl malý obchod v domě **č.p.76**. Také ten byl po roce 1900 zrušen a poté zde byla trafika. V domě **č.p. 46** se nacházelo pekařství. Když dům společně s domem **č.p. 45** shořel, byl na jeho místě zřízen dům nový s většími pecemi. V nájmu tam pekli pekařský mistr své výrobky až do vysídlení. V domě **č.p. 78** bylo zde třetí pekařství v obci. Také v domě **č.p.3** se nacházela pec, kde se pekli deputátní chléb pro pracovníky statku. Obchod s čistým střížním zbožím a konfekcí byl v domě **č.p.57**. Po zrušení byl obchod obnoven v domě **č.p. 73**. V domě **č.p.74** byl po první světové válce otevřen větší obchod s textilem a provozován až do vysídlení majitelů. V domech **č.p. 10, 45, 55, 56, 83 a 98** střídavě v různých obdobích provozovali svojí živnost ševci. V domě **č.p. 62** bylo truhlářství až do vysídlení majitelů. Truhlářství se otevřelo kolem roku 1928 také v domě **č.p.81**, později bylo přesunuto do nového domu **č.p.102**. Uprostřed 30-tých let provozoval svou živnost truhlář v domě **č.p.101**. V domě **č.p.20** provozoval své řemeslo kolář. Svou činnost ukončil po roce 1900. Kolář byl také až do druhé světové války v domě **č.p.66**. V domě **č.p.91** se nacházel vesnický kovář, který zde byl až do vysídlení. Obchodníci s mlékem se nacházeli v obci dva – v domě **č.p.61** a **č.p.43**. Nejprve mlékaři jezdili většinou se psím spřežením, později s jedním koněm. Po výstavbě centrální mlékárny v Karlových Varech byl ambulantní obchod zrušen. V roce 1890 bylo v domě **č.p.51** otevřeno pánské holičství, které bylo v provozu až do roku 1930. Holič a kadeřník byl dlouho také v domě **č.p.88**. Po první světové válce bylo holičství rovněž v domě **č.p.13** až do vysídlení. Byla zde také trafika. V domě **č.p.95** byla provozována výroba likéru. Začátkem roku 1930 byla v domě **č.p.85** otevřena cukrárna, většinou s ambulantním prodejem V domě **č.p. 35** a **č.p. 65** byl provozován mandl prádla. V domě **č.p. 92** byl veden obchod s limonádou a sodovou vodou, který byl také provozován v přikoupeném domě **č.p. 54**. Tkalcovství s velmi ceněnými výrobky bylo provozováno v domě **č.p.52** až do první světové války. V domech **č.p. 7** a **č.p. 58** byly klempířské dílny. Ty byly v provozu až do vyhnání. Menší obchod se zeleninou, máslem, tvarohem a sledi byl v domě **č.p.64** U domů **č.p. 78** a **č.p. 31** byly mlýny s pilami. Mlýny zde stály již dlouho před rokem 1900. Mlýn v č.p. 31 byl zničen požárem a dále byl provozován pouze jako pila. Voda na pohon vodních kol byla přiváděna z Vítického potoka. Protože vodní síla později již k pohonu kol nestačila, byly pily napojeny na místní síť s elektrickou energií.

Někteří obyvatelé obce se zabývali také včelařením. Od roku 1885–1906 byl také včelín v zámeckém zahradnictví. Byly tam na svahu vysázeny akácie, které byly pro včely nejmilejším místem jejich náletu. Úl byl také ve školní zahradě, neboť ředitel a vrchní učitel byl vášnivý včelař. Velmi rozšířené bylo v obci pletení košíků. Většina sedláků si dělala své košíky na krmivo a brambory sama. Vrby měli z vlastních porostů, protože rostly na vlhkých loukách a na okrajích potoků. K výrobě košů se potřebovaly taky slabé smrkové kmínky. Ty se pokládaly do vařící vody, opatrně se naklepávaly, ohýbaly a z nich se tvarovala držadla. Tolik pamětníci té doby. Mezi lidmi prý ještě k výrobě košíků koloval tento vtip:

V Schankau (Sedlec) bydlel výrobce košíků, jménem König Anton, který sbíral proutí kde to šlo. Jednou řezal vrbové pruty nedaleko Schlackenwerthu (Ostrov) na pozemku sedláka Rittera, který šel náhodou kolem. Ritter se ho ptal: „Co tady děláte?“ König, který říkal každé slovo dvakrát, odpověděl: „Co dělám? Co dělám? Ořezávám vrby, ořezávám vrby.“ Řezal při tom klidně dále a Rittera si moc nevšímal. Tu Ritter řekl: „Copak nevíte, kdo jsem? Já jsem Ritter z Tiefenbachu (Hluboká).“ Nato König odpověděl: „Tak, tak, Ritter z Tiefenbachu, Ritter z Tiefenbachu. A víte kdo jsem já? Kdo jsem já? Já jsem König z Schankau, ano König z Schankau (poslední větu řekl ve spisovné němčině). Sedláku Ritterovi se odpověď tak moc líbila, že od toho dne, Königovi řezání vrbových prutů dovozoval.

(Tiefenbach (Hluboká) – dnes již zcela zaniklá ves ležela na úpatí Jánského vrchu v horní části údolí potoka Liboc v nadmořské výšce kolem 430 m ve východní části Doupovských hor, 3 km severovýchodně od Doupova, a 2 km jihovýchodně od Žďáru ve vojenském újezdu Hradiště)

(pokračování příště)

STRÁNKY DĚTEM

Báje a pověsti Karlovarska z doby nové

Vodníkovo varování

Jestliže čeští hashrmani bývali neomezenými vládci svého rybníka, úseku řeky nebo jen tůně, s těmi německými, kteří sídlili v Sudetech, a hlavně na horní Ohři, to bylo docela jinak.

Místní lidé totiž věřili, že i hashrmani mají nad sebou nějakou panskou vrchnost, ať již šlo o vodnická hrabata, knížata, či dokonce o krále, o mocné víle Egerii ani nemluvě. Z toho ovšem vyplývaly povinnosti obyčejných hashrmanů, tedy vlastně hashrmanských poddaných. A jejich hlavní povinností bylo lidských dušiček!

Bývali to tedy vodníci veskrze takový, který lidem neublížoval, si jeho neposlušnosti jeho povšimla a potrestala jej. Tak

Žil prý v jedné zátočině řeky poblíž Stráže nad Ohří, a poněvadž v těch místech nemohl o nějakou hashrmanici či rusalku ani zavadit, začal se přátelit s obyčejnými smrtelníky. O nedělích a o svátcích chodíval koulet se selskými synky kuželky, nechyběl na jediné tancovače.

Lidé z okolí si Jonáše brzy oblíbili pro vlídnou povahu i pro veselé historky, které pokaždé jako kdyby sypal ze svého zeleného rukávu. Také o krejcar či zlatku u něho nebyla nouze, ba dá se říci, že jich míval jako rybích šupin. Vždyť mu tenkrát stačilo otevřít pár perlorodek a vyjmout z nich perličky nebo posbírat zlatá zrnka ze dna řeky, aby měl peněz víc než dost. Pro přátelské vztahy s lidmi Jonáše ani nenapadlo někoho z nich utopit. I vymlouval se svému knížeti či jeho vodnickým výběřčím dušiček, že jsou místní smrtelníci příliš opatrní, než aby do Ohře vstoupili dál než po kolena, případně že umějí plavat nadmíru dobře. Navíc bylo Jonášovým štěstím, že jeho zátočina s ouplavem jako zapomenutý kout řeky dlouho unikala pozornosti vodnického panstva.

Na druhé straně si mládenci z celého okolí začali lámat hlavu, odkud Jonáš bere tolik peněz, proč mu stále ukapává ze šůsku, ale hlavně kde vůbec pobývá, když je pozdě v noci na cestě z hospody opouští. A protože jim zvědavost nedala ani spát, dohodli se někteří z nich, že budou vodníka z krčmy potají sledovat.

Jonáš o tom neměl ani tušení, a tak se ani tentokrát neohlížel na žádnou stranu a rovnou zamířil ke svému ouplavu. Když potom z ničeho nic zmizel pod klidnou hladinou, bylo jeho sledovatelům hned jasné, že mají tu čest s vodníkem. Od té doby se k němu jeho přátelé přestali chovat jako dřív, a někteří o něj dokonce ani pohledem nezavadili. Také dívky, s nimiž často a rád tancoval, odmítaly stále častěji jeho vyzvání do kola.

Jonáš si toho všeho brzy povšiml, a stával se proto stále zamklejším a smutnějším, Pravda, na kuželky i k muzice sice ještě chodíval, ale také jej ani nenapadlo, aby se lidem nějak mstil.

Tak uběhlo půl roku. Smutný hastrmánek sedával u svého stolu v krčmě docela sám a kuželek se ani nedotkl. Jenom trojici bratří z poslední chalupy ve Stráži přece jen bylo Jonáše líto a sem tam s ním prohodili nějaké to přátelské slovíčko.

Stalo se pak jednou začátkem léta při pouťové zábavě, že právě za touto trojicí zavítal Jonáš ke stolu a řekl: „Až odtud půjdete domů, svezu se s vámi, poněvadž vám musím povědět něco důležitého.“

Když před půlnocí muzika skončila a mládenci se rozloučili se svými děvčaty, vodník už na ně před hospodou čekal. Chvilku šli všichni čtyři mlčky, až posléze Jonáš spustil: „Dobře vím, že jste přišli na to, kdo vlastně jsem. Ale nikdy mě ani nenapadlo, abych snad někoho utopil, jak to dělají ostatní vodníci. To si všichni dobře zapamatujte, poněvadž už zítra mezi vámi nebudu.“ „A pročpak ne?“ zeptal se jeden z mládenců.

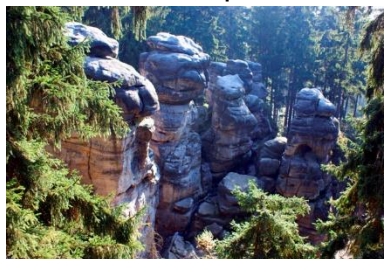
„Za to, že jsem tu nezmařil jediný lidský život, potrestá mě moje vrchnost tím, že zítra musím odtud pryč, nejspíš do nějaké bažinaté špíny,“ posteskl si Jonáš tak smutně, div mu zelené slzičky z očí neukáply. Marně jej bratři utěšovali, že to snad tak zlé nebude. To už všichni stáli nad vodníkovým ouplavem a jemu nezbylo, než se rozloučit.

„No nedá se nic dělat, sám jsem se o to přičinil,“ řekl smutně, pak ale zvedl varovně prst: „Buďte tady sbohem, ale dobře si zapamatujte, že můj nástupce už bude nemilosrdný a stáhne pod hladinu každého, koho v řece nachytá.“ Po těch slovech zmizel vodník v tůni tak neslyšně, že Večernice, která se odrážela na její hladině, se ani nepohnula.

Minulo léto, podzim i zima, lidé na Jonáše už zapomněli a také trojici bratrů vypadl z paměti. Vždyť si odpykával trest bůhvíckde a po nějakém jeho nástupci nebylo zatím ani vidu ani slechu!

Avšak o žních po svaté Markytě se to přihodilo. Bratři právě kosili žito na poli u řeky. Slunce stálo vysoko na obloze a tolik do nich pražilo, že si ani nestačili stírat pot z čela.

Proto si také před alespoň na chvíli svlažit byla ta voda příjemná a nic přihnala vysoká, všechny tři unášela. Žádný břehu, ba ani zavolat o mořském příboji se s nimi aby je už nikdo nikdy naživu nespatriil.

polednem řekli, že půjdou rozpálená těla do řeky. Jak chladivá! Ale tu se z ničeho převysoká vlna a už je z nich nestačil doplovat ke pomoc. Jako při divokém hnal říční proud dál a dál,

Zato mnohem níž, až poblíž Rašovic, jako kouzlem vyrostly přes noc tři podivné skalní útvary, kterým lidé začali říkat Tři bratři. Stojí tam prý jako pradávna připomínka Jonášova varování. Dodnes by se také v těch místech málokdo odvážil do vody, aby se tu vykoupal.

Citováno z knihy Vladimíra Hulpacha „Báje a pověsti z Čech a Moravy – Karlovarsko

RÚZNÉ

Sobota 2.12.2017 od 17:00 hod. – kostel sv. Michaela v Děpoltovicích

Advent s Merklínským pěveckým sborem

pod vedením paní Moniky Šebestové a poté

Mikulášská nadílka

na fotbalovém hřišti (v případě nepříznivého počasí ve Společenském domě)

